

Katedra zvukové tvorby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské / magisterské

Autor/ka práce: Vojtěch Cibulka

Název práce: Ztvárnění sluchových poruch ve zvukové složce AV díla

Posudek vedoucí/ho práce Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):

Mgr. Jan Čeněk, Bystrouška Studio, s. r.o.

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce.....	
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přeji asáže bez ud droje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)	
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodn příloh, grafická úpra.....	
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	
Celkové hodnocení diplomové práce (A-F)	

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokával schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nespĺňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namísto položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Domnívám se, že volbou a uchopením tématu diplomant prokázal schopnost kritického odstupu od předmětu svého vzdělávání, tj. zvukové tvorby v rámci kinematografie, resp. "audiovize". Tato vlastnost se dále projevila v kreativním a důsledném přístupu ve fázi tvorby textu kombinujícím výzkumné, analytické a esejistické pojetí.

Práce se zabývá prozkoumáním původu, užití a možnostmi rozvíjení motivu sluchové poruchy jako dramatického prvku zvukové stylizace. Tento prvek se totiž silou svého výrazu a ustálenými postupy jeho ztvárnění sice časem stal dalším ze zvukových klišé, avšak v rámci současné tvorby, jejích témat a výrazově-technických prostředků se tyto možnosti přece jen poněkud rozšiřují a účín vyznění tohoto motivu v rámci díla obohacují. To je teze této práce, přičemž koncepce textu je postavena na pečlivém zpracování a využití dostupných zdrojů k vymezení příslušného kontextu a také na osobním příspěvku k problematice v podobě kritického rozboru jedné z nejužívanějších forem předmětu zkoumání.

Za cenné považuji "vystopování" motivu sluchových poruch hluboko v historické filmografii a propojení s fenoménem němého filmu a neslyšících herců a hereček. I když taková konstelace může působit až cimrmanovsky bizarně, kapitola obsahuje důležité informace a poznatky z nich plynoucí mohou být pro leckoho překvapivé.

Následující kapitola seznamující čtenáře se základním dělením sluchových vad alespoň stručně přibližuje faktický rámec konkrétních postižení sluchového orgánu. V této práci plní dvojí funkci – jednak nabádá pokusit se přistupovat ke konkrétnímu řešení ztvárnění sluchových poruch v tvůrčí praxi alespoň trochu poučeně, ale upozorňuje také na praktická rizika ty, pro něž je sluch v profesi klíčovým smyslem.

Hlavním principem zvukové stylizace sluchové poruchy je pochopitelně subjektivizace zvuku, jež se dá teoreticky pojednávat v mezích pojmu POA. Citace klíčových formulací a jejich konfrontace s několika známými filmovými příklady tvoří úvod kapitoly, ve které pak následuje podrobný přehled jednotlivých subjektivizačních zvukových postupů včetně odkazů ke konkrétním dílům. Ostatně ukázky z většiny děl zmíněných v této práci jsou shromážděny v datové příloze této práce. Tato sada jistě může být využita při výuce.

První ze dvou nejrozsáhlejších kapitol je nejvíce autorská část textu a pojednává o uchopení motivu sluchové poruchy (ať už momenální nebo trvalé) surovou filmovou praxí. Titul "*Hluchý kód – Metafora tinnitu*" poukazuje na tendenci paušalizovat zvukové zpracování mnoha forem poruchy na dva nejvýraznější projevy (tak vzniklo klišé) často bez ohledu na faktické souvislosti. Je sice známo, že funkční stylizace nutně nemusí brát v potaz reálné okolnosti (neboť cílem tvůrců není nuda diváka), v kontextu kritické analýzy konkrétních postupů jsou však myšlenky zde vyslovené pro uvažování o věci přínosné.

Součástí poslední kapitoly je kromě rozboru užití *Absolutního ticha* a *Hmatu* jako alternativních prostředků vyjádření sluchové poruchy v AV díle také analytický popis procesu vzniku zvukové stylizace filmu *Sound of Metal*. Tu realizoval Nicolas Becker a převzaté informace zde uvedené mohou být pro čtenáře z oboru inspirativní v tom smyslu, jak důkladně lze v AV zvukové tvorbě přistupovat k uchopení zadání.

Práci považuji za funkční, zpracovanou nadprůměrně. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm "A".

Datum:5.9.2022.....

Podpis:.....